

Abonamente: un an . 520 Lei ...

Tribuna Nouă

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Bulev. Regina Maria Nr. 12.

INSERȚII se primesc după tarif la Administrația ziarului ...

ZIAR POLITIC NAȚIONAL DIRECTOR: ION MONTANI.

Lei ex.

2 Lei ex.

Monstrul policefal

Arad, 25 August.

Să nu ne facem iluzii. În atmosfera intimă a școlilor și bisericilor ...

stență; în sens de Samum al pustietății, care ne învăluie în nouri de praful întreaga administrație, și — în sfârșit, în sens de ciumă secerătoare, care împrăștiie asupra întregii noastre vieți economice mișmele corupțiunii.

Urmează în ziarul pe care îl cităm câteva artificii stilare, prin care se încearcă oarecum temperarea acestor ieșiri de-o uimitoare desinvoltură ungurească.

Nu mai încapе în două, ci presa minoritară dela noi, și în special cea ungurească duhăște de reavoință și patimă.

Să nu fim rău înțelegi: ne ironizează, ignorează și chiar injură, când le vorbim româneste cu blândețe.

Ce să fie? Sbuciumul ultim și simtomitic al unei conștiinți colective, în care adevărul immutabil al ultimelor evenimente istorice a începse să pătrundă?

Să mai vedem...

Școlile conduse de călugări ori călugărițe

Cu începerea noului an școlar în școlile confessionale catolice, conduse de călugări și călugărițe, în cazul când aceste școli nu sânt atârătoare de episcopi, se va introduce ca limbă de propunere cea românească pentru întreg materialul de învățământ.

De ani de zile aceste ziare impropoșă cu injurii pe ministrul de instrucție și duc campanii fulminante împotriva „regimului românesc anticultural“.

Astfel, zilele trecute, întrebat de gazetari, d. Al. Lapedatu a îndrăznit să spună, — cu adevărat orribile dictu: „Țara noastră se consolidează încet, dar sigur“.

Să spun eu cum, — tipă un ziar unguresc și scrie: „In sensul unui flagel de lacuste, pustiind averile cinstite; în sens de uragane și inundații cari ne distrug vetrele și exi-

NOTE

Sculptorul Romul Ladea

Arad, 25 Aug.

În ziarul nostru și în ziarele cu viață scurtă cari au apărut aici în ultimul timp sfidând indiferența Aradului românesc, s'a pomenit des nemele acestui tânăr, foarte tânăr sculptor bănățan, de care se leagă mari nădejdi.

Apăruse într-o bună zi pe străzile Aradului, slab, ciudat, palid ca un tânăr călugăr istovit de posturi, cu priviri aiurea, posedat parca de visuri peste puterile lui.

Mizeria l'a oțelit, în loc să-l doboare. Într-o zi a ricasit o plimbare ala Năstrău Istroți, la Paris, dar foamea, marea dușmană și, poate, prietena artel, l'a alungat repede înapoi și după vreo lună de zile, prietenii cari îl țiau în Franța, s'au trezit cu el pe străzile Clujului.

Apoi iarăși Aradul. Mizerie. Muncă neîntreruptă. Câțiva prieteni și ei recordman-i în a trage pisica de coadă. Mucește sub fascinația dorului de a pleca. E tânăr. Freamătă de sugrumătoare sete de-a vedea, de-a cunoaște, pentru a-și putea măsura puterile. Lipsa, tiranică îi închide granițele...

La noi nu se pune prea puțin femeii pe artă și totuși arta a adus enorme servicii popoarelor. Nu adepem amite de-o mare expoziție a uriașului sculptor jugoslav Ivan Mestrovic, deschisă în timpul războiului mondial la Londra în prezența Regelui George al V-lea al Marii-Britanii, și afirmăm cu toată hotărârea că a ceea expoziție a însemnat pentru Jugoslavia o victorie cu mult mai mare decât orice victorie câștigată de armatele sârbești în ultimele războaie!

Nu crede dl Alex. Lapedatu, Ministrul Cultelor și Artelor, — pe care-l știm om de inimă, — că ar fi bine ca acest tânăr sculptor român, care, fără doar și poate, o mare făgăduială a sculpturii românești, să fie ajutat pentru a-și desăvârși studiile în străinătate?!

Educația sufletească în regiunile de graniță

Conform unui program cu îndrăznicie urmărit, se continuă cu luarea măsurilor pentru întărirea elementului românesc în regiunile de graniță.

În special pentru corpul învățătoresc s'a luat hotărâri să i se facă avangăzii materiale simfitoare. Guvernul a dispus că învățătorii cari vin din alte părți și își iau angajamentul să funcționeze minimum patru ani în județele de graniță...

Un șantaj neizbutit

Punerea la punct a unei chestiuni răsuflate

Arad, 25 Aug.

Peștii nu mai știm a cătea oară, faimosul dr. Rakovski oferă din nou publicului mondial, sub forma reclamagistă a unui interviu, lămuririle dsile în chestiunea... Basarabiei.

Odată pentru totdeauna lumea va trage concluziunile și va închide această chestiune care nu are la baza ei nici un pic de seriozitate. Nu vom reproduce aci interviuul, ci vom evidenția părțile principale: Drul Rakovski vorbește în termeni extrem de violenți despre guvernul român.

Vedeți în ce mod simplu, dr. Rakovski a

Pentru cei ce își iau angajamentul de a se stabili pentru todeauna în localitățile de mai sus, avantajurile sunt și mai mari.

Generalizându-se aceste măsuri și pentru alte categorii de funcționari succesul scopului urmărit este asigurat.

Asemenea măsuri practice și pozitive, fac parte nu din calculul probabilității unei acțiuni de ordin argumentativ și logic, ci din acele siguranțe matematice cari constituiesc un sigil de glorie pentru oamenii politici cari le aplica.

pus la punct toată chestiunea. Fostul socialist român se descoperă atunci când atacă violent guvernul român pe chestiunea de principiu a Basarabiei.

Cu aceste declarațiuni, dr. Rakovski, și guvernul sovietic pe care-l reprezintă, poate pune punct unei chestiuni pe care opinia publică din toată lumea a pus-o mai de mult la dosar.

O încercare neizbutită de șantaj, — și atâtă tot.

FOILETON

TIGANII

Mă întrebam — până mai deunăzi — dacă a fost pe undeva vreun om de știință care să fi cercetat temeinic de unde vin Țiganii și prin ce împrejurări istorice s'au revărsat în lume valurile acestui neam strident și arămiu.

Astăzi știu că asupra acestui subiect s'au scris numeroase cărți și cunosoc vreo zece nume de scriitori și de Țiganologi. Ce sunt Țiganii și de unde au plecat ei mi se pare că a rămas nelămurit. Până la definitivul cuvânt al științei, repetăm ideile tradiționale: Țiganii ar fi de felul lor din India, spuma și prisolul clasei desmoștenite, acelor paria cari dorm și astăzi la umbra pașodelor.

Pe cât de puțin cunosoc trecutul acestui neam ciudat, pe atât de bine cunosoc apuca-

țurile, treburile și sufletul Țigănesc. În local — altădată plin de paduri oarbe — în care m'am născut, fusese, până la secularizare, un schit de călugări. Când și cine întemeiasse acest schit nu știu să spun. Schitul avusese peste cincizeci de familii de robi Țigani...

Aceștia erau Țigani mănăstirești, legați pământului și cari nu mai știau Țigănește. Săraci mai toți, mai toți erau palmași și trăiau acum împrejurul conacului moșiei, după cum altădată trăiseră înjurul mănăstirei.

Mai erau și alte feluri de Țigani, lingurarii care veneau cu linguri și cu albiți (câte trei-patru familii, oameni pașnici și neinteresanți) și erau Țigani laei sau zavragii, cei mai interesanți dintre Țigani și cari treceau ca violfor prin satul nostru de câteva ori pe an.

deaface. Erau Țiganii lui Vătașu-Gheorghe, ori ai lui Bătașu-Bajor, ori ai lui Vătașu-Biolan.

Cel mai falnic dintre toți vătafii era Vătașu-Biolan și horda lui, pe cât mi-aduc aminte, cea mai numeroasă și mai bogată.

În după-amiezele calde și lenevoase, veneau la curte Țigăncile descântătoare și se așezau turcește la pragul ceardacului. Mă uitam cu ochii mari. Și-mi luau ochii, rând pe rând, ghiocul peștirii, pe care mesteresăa îl juca în valori de vorbe neînțelese, sălbile cu bani de argint dela gătul mesteresii și mai cu seamă ochii de galbenă vâpae.





